

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- Δα. πέπονθα τὴν ψυχὴν τι παιδίσκην ὄρων
 συντρεφομένην ἄκακον, κατ' ἑμαυτόν, ὦ Γέτα.
- Γετ. δούλη ἔστιν;
- (Δα.) οὕτως, ἡσυχῆι, τρόπον τινά. 20
 ποιμὴν γὰρ ἦν Τίβειος οἰκῶν ἐνθαδὶ
 Πτελέασι, γεγονὼς οἰκέτης νέος ὢν ποτε.
 ἐγένετο τούτῳ δίδυμα ταῦτα παιδιά,
 ὡς ἔλεγεν αὐτός, ἢ τε Πλαγγών, ἧς ἐρῶ—
- (Γετ.) νῦν μανθάνω.
- Δα. τὸ μειράκιόν θ', ὁ Γοργίας. 25
- <Γετ.> ὁ τῶν προβατίων ἐνθάδ' ἐπιμελούμενος
 νυνὶ παρ' ὑμῖν;
- Δα. οὗτος. ὢν ἤδη γέρων
 ὁ Τίβειος ὁ πατήρ εἰς τροφήν γε λαμβάνει
 τούτοις παρὰ τοῦμοῦ δεσπότου μνᾶν, καὶ πάλιν
 (λιμὸς γὰρ ἦν) μνᾶν, εἴτ' ἀπέσκλη.
- Γετ. τὴν τρίτην 30
- ὡς οὐκ ἀπεδίδου τυχὸν ὁ δεσπότης ὁ κός.
- (Δα.) ἴσως. τελευτήσαντα δ' αὐτὸν προσλαβὼν
 ὁ Γοργίας τι κερμάτιον ἔθαψε καὶ
 τὰ νόμιμα ποιήσας πρὸς ἡμᾶς ἐνθάδε
 ἔλθων ἀγαγὼν τε τὴν ἀδελφὴν ἐπιμένει 35
 τὸ χρέος ἀπεργαζόμενος.
- Γετ. ἢ Πλαγγών δὲ τί;
- Δα. μετὰ τῆς ἐμῆς κεκτημένης ἐργάζεται
 ἔρια διακονεῖ τε, παιδίσκη πάνυ,
 Γέτα—καταγελαῖς;
- (Γετ.) μὰ τὸν Ἀπόλλω.
- Δα. πάνυ, Γέτα,
 ἐλευθέριος καὶ κοσμία.
- (Γετ.) τί οὖν σύ; τί 40
 πράττεις ὑπὲρ σαυτοῦ;